

Strona przeciwna: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Sentencja

Analiza decyzji Komisji C(2008) 6317 wersja ostateczna z dnia 3 listopada 2008 r. stwierdzającej zasadność retrospektywnego zaksięgowania celnych należności przywozowych oraz brak zasadności umorzenia tych należności w szczególnym przypadku (sprawa REM 03/07) w świetle art. 220 ust. 2 lit. b) oraz art. 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. nie wykazała żadnego elementu mogącego podważyć ważność tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Székesfehérvári Törvényszék — Węgry) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék

(Sprawa C-620/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Procedury odwoławcze — Dyrektywa 89/665/EWG — Dyrektywa 92/13/EWG — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Zasady skuteczności i równoważności — Skarga o rewizję orzeczeń sądowych naruszających prawo Unii — Odpowiedzialność państw członkowskich w przypadku naruszenia prawa Unii przez sądy krajowe — Ocena objętej odszkodowaniem szkody)

(2019/C 319/09)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Székesfehérvári Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Strona pozwana: Fővárosi Törvényszék

Sentencja

- 1) Odpowiedzialność państwa członkowskiego za szkody spowodowane orzeczeniem sądu krajowego orzekającego w ostatniej instancji, które narusza przepis prawa Unii, podlega przesłankom określonym przez Trybunał, w szczególności w pkt 51 wyroku z dnia 30 września 2003 r., Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513), co nie wyklucza możliwości powstania odpowiedzialności państwa na podstawie mniej restrykcyjnych przesłanek na gruncie prawa krajowego. Odpowiedzialności tej nie jest wyłącza fakt nabrania przez to orzeczenie powagi rzeczy osądzonej. W ramach stosowania zasad tej odpowiedzialności sąd krajowy, do którego wniesiono o naprawienie szkody, powinien ocenić, biorąc pod uwagę wszelkie czynniki charakteryzujące rozpatrywaną sytuację, czy sąd krajowy orzekający w ostatniej instancji dopuścił się wystarczająco istotnego naruszenia prawa Unii, w sposób oczywisty naruszając mające zastosowanie prawo Unii, w tym właściwe orzecznictwo Trybunału. Prawo Unii stoi natomiast na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu prawa krajowego, który w takim wypadku wyłącza w sposób ogólny z zakresu podlegającej naprawieniu szkody koszty poniesione przez stronę na skutek wyrządzającego szkodę orzeczenia sądu krajowego.

- 2) Prawo Unii, a w szczególności dyrektywę Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/66/WE z dnia 11 grudnia 2007 r., i dyrektywę Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmienioną dyrektywą 2007/66, a także zasady równoważności i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego, które nie dopuszcza zmiany mającego powagę rzeczy osądzonej wyroku sądu tego państwa członkowskiego, który orzekł w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności aktu instytucji zamawiającej, bez rozpatrzenia kwestii, której zbadanie przewidywał wcześniejszy wyrok Trybunału, wydany w odpowiedzi na wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony w ramach postępowania w przedmiocie tej skargi o stwierdzenie nieważności. Jednakże jeśli obowiązujące krajowe normy proceduralne obejmują możliwość dokonania przez sąd krajowy zmiany orzeczenia mającego powagę rzeczy osądzonej, aby doprowadzić do zgodności sytuacji stworzonej wskutek tego wyroku z wcześniejszym prawomocnym krajowym orzeczeniem sądowym, które było już znane sądowi, który wydał ten wyrok, jak również stronom w postępowaniu, w którym on zapadł, wówczas rozwiązanie to, zgodnie z zasadami równoważności i skuteczności, stosowane na takich samych warunkach, musi przeważać, aby doprowadzić do zgodności sytuacji z prawem Unii w wykładni nadanej wcześniejszym wyrokiem Trybunału.

(¹) Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 lipca 2019 r. — Bayerische Motoren Werke AG/Komisja Europejska, Freistaat Sachsen

(Sprawa C-654/17 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Regionalna pomoc inwestycyjna — Pomoc dla dużych projektów inwestycyjnych — Pomoc w części niezgodna z rynkiem wewnętrznym — Artykuł 107 ust. 3 TFUE — Konieczność pomocy — Artykuł 108 ust. 3 TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 800/2008 — Pomoc przekraczająca próg indywidualnego zgłoszenia — Zgłoszenie — Zakres wyłączenia grupowego — Odwołanie wzajemne — Dopuszczenie interwencji przed Sądem Unii Europejskiej — Dopuszczalność)

(2019/C 319/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Bayerische Motoren Werke AG (przedstawiciele: M. Rosenthal, G. Drauz i M. Schütte, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher, A. Bouchagiar i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), Freistaat Sachsen (przedstawiciel: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie główne oraz odwołanie wzajemne zostają oddalone.
- 2) Bayerische Motoren Werke AG pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską związane z odwołaniem głównym.